

NIEPRZYDATNE DO
NICZEGO?

ANNA
PREGLER

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania plastyki w szkole podstawowej

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Katarzyna Jasińska
Recenzja merytoryczna – prof. Radosław Cezary Gwizdon
Krystyna Ratasiewicz
mgr Urszula Borowska
Agnieszka Ratajczak-Mucharska

Redakcja językowa i korekta – Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna – Editio

Warszawa 2019
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat lekcji:

Nieprzydatne do niczego?

Klasa/Czas trwania lekcji:

V albo VI albo VII/45 minut

Cele:

uczniowie

- nazywają rodzaje obrazów (malarstwa) ze względu na temat i treść,
- współpracują z członkami swojej grupy podczas wykonywania asamblażu inspirowanego zebranymi przedmiotami,
- interpretują prace innych grup.

Metody/Techniki/Formy pracy:

- giełda pomysłów,
- działanie twórcze – wykonanie asamblażu,
- dyskusja,
- praca w grupach.

Środki dydaktyczne:

- podkłady pod asamblaż (np. z miękkiej płyty pilśniowej, styropianu, tektury, grubego płótna, wykładziny, ramy),
- materiały do mocowania elementów asamblażu (np. klej na gorąco, drut, sznurek, żyłka),
- ewentualnie dodatkowe elementy do wykorzystania przez uczniów w przygotowaniu asamblażu.

Opis przebiegu lekcji:

Komentarz: Jakiś czas przed zajęciami (np. miesiąc) prosimy uczniów, aby zebrali po kilka przedmiotów, które miały zostać wyrzucone – bo są już zniszczone, nieprzydatne, zbędne, popsute, zużyte itp. Warto o pomoc w zbieraniu poprosić rodziców uczniów, np. podczas zebrania lub przekazując list za pośrednictwem uczniów. Ważne, aby poinformować rodziców, że przedmioty te zostaną wykorzystane do wykonania pracy plastycznej.

1. Co może przedstawiać obraz? – Zadajemy uczniom pytanie: Co może przedstawiać obraz, o czym może opowiadać? Odpowiedzi zapisujemy na tablicy albo flipcharcie w dwóch kolumnach – w pierwszej potoczne określenie (np. osobę), w drugiej określenie w języku sztuki (np. portret).

Komentarz: Jeżeli uczniowie podadzą określenie potoczne, zapytajmy, jak nazywamy taki obraz w języku plastyki. Jeśli nie wiedzą, my podajemy i zapisujemy jego nazwę.

W zależności od zaawansowania wiedzy uczniów lub ich zainteresowania, możemy rozszerzać pojęcia, np. w przypadku pejzażu rozróżnić wędutę i marinę.

2. O czym opowie nasz obraz? – Dzielimy uczniów na 4-6 osobowe grupy i rozdajemy podłoża każdej z grup. Prosimy, aby wspólnie ułożyli na nim obraz z przyniesionych przez nich przedmiotów. Jeżeli jest to potrzebne, mogą je przekształcać, malować lub dodawać nowe elementy, np. znajdujące się w pracowni. Kiedy obraz jest już skomponowany, mocujemy przedmioty do podłoża.

3. Zwiedzamy wystawę naszych dzieł – Prezentujemy obrazy wszystkich grup i prosimy uczniów, aby opowiedzieli, jak odczytali dzieła innych zespołów, o czym im te obrazy opowiedziały. Przypominamy o używaniu określeń, które przypomniał nam lub poznaliśmy na początku zajęć. Potem prosimy autorów, aby przedstawili swój zamysł. Podsumowując, podkreślamy, że każdy może i powinien odczytywać dzieła sztuki na swój sposób. Warto też poznać zamierzenia artysty – i w tym pomaga historia sztuki.

4. Asamblaż – Prezentujemy asambláže znanych artystów – polskich i światowych. Opowiadamy o tej formie artystycznej.

Komentarz: Informacje na temat asamblażu dostosowujemy do dotychczasowej wiedzy, zainteresowań lub możliwości uczniów, np. odwołując się do kolażu.

5. Podsumowanie – Oceniamy prace grup zgodnie z przyjętym sposobem oceniania (np. zaliczając wykonanie pracy z ewentualnym dodaniem plusów albo minusów), wyróżniamy szczególnie aktywnych uczniów (np. wpisując im plusy). Na zakończenie możemy porozmawiać o zespołowej pracy, np. pytając, czym się różni wykonanie pracy plastycznej indywidualnie i w zespole, co im pomagało w pracy grupowej, co przeszkadzało, co należałoby zmienić w przyszłości.